

Ren

Vi har lyssnat på Bladelius nya integrerade jätteförstärkare, som visar sig sätta det mesta annat på plats.

Text Mats Meyer-Lie Medlyssning Jonas Bryngelsson Bild H&M Mätning H&M

NATURKRAFT

Säg Bladelius Design Group och många av oss – inte minst vi här på tidningen – tänker på rena, nästan asketiska, men brutalt effektstarka integrerade förstärkare.

Inte så konstigt, då upphovsmannen Micke Bladelius i årtionden efter starten i mitten av 1990-talet har legat i pris/prestandatoppen med sina många integrerade modeller, som Thor i olika generationer och den lite bantade Tyr, men också Amplifix under tidigare märket S.A.T.

Den gemensamma nämnaren har varit rena och okonstlade, men mycket välbyggda förstärkare som alla haft överlägsen ljudprestanda och effektresurser för priset.

En titt på firmans nuvarande sortiment visar emellertid att man har sju olika slutsteg mot fyra integrerade förstärkare.

Störst är stereosteget Ymer Mk. II, ett 56-kilos monster på 2x350 watt. I andra änden av skalan finns kräsna lilla Mode på läckra 2x45 watt i ren klass A.

Samma effekt i ren klass A har också Brage, som är firmans minsta integrerade förstärkare. Thor på 2x175 watt klass AB är näst störst och som kommit i en rad versioner sedan tidigt 2000-tal, inklusive en version i klass D på 150 watt.

Men för ett par år sedan premiärvisades den verkliga storsläggan! En integrerad förstärkare som till och med var både tyngre och effektstarkare än Ymer.

Vi talar förstås om Oden, en 400-watts monoupplad best på ryggnäckande 60 kilo som när man lyfter på huvan mer är konstruerad som ett brutalt kraftverk med volymkontroll. Jodå, så klart att det finns ingångar, närmare bestämt sju par varav två balanserade. Förstärkaren som helt balanserad, går också att byggas ut med en gramfonmodul (MM/MC), men fler moduler väntas komma.

Micke Bladelius gillar att hålla saker enkla och både ingångsteg och drivsteg kunde knappast vara renare. Här handlar det om med ett minimum av handplockade transistorer och komponenter per kanal, allt för att hålla insignalen så intakt och kort som möjligt.

Effektsteget däremot är knappast minimalistiskt utan består av totalt 40 transistorer för 2x400 watt i klass AB,

varav ungefär 10–15 watt i klass A. Det sista märks, för förstärkaren blir rejält varm bara av att vara påslagen, så det är ingen apparat man pressar in i ett trångt rack. Å andra sidan är Oden så otyplig och över halvmeter djup att det kan bli svårt att hitta ett tillräckligt stort rack överhuvudtaget.

Dimensionerna beror förstås på de två stora kylprofilerna, men framför allt på en jättenäddel som förutom två massiva 1,6 kilowatts nättransformatorer och drosslar för filtrering också har en imponerande elektrolytbank.

Att slå sig ner och börja lyssna på Oden är inget vi rekommendera om man är lättskrämmd eller har hjärtfel. Visst går det att bara svepas med av förstärkarens förmåga att breda ut ett vidsträckt ljudpanorama och ge musiken spänst och rytmiskt driv. Ja, allt är frid och fröjd tills det kommer en musikalisk attack eller kraftigt trumslag och Oden som från ingenstans drämmer till som en slägga i bröstet.

Förstärkaren är så skoningslöst blixtn snabb att man studsar till varje gång, även när man vet att anslaget ska komma. Urladdningarna är så våldsamma och dynamiken så omedelbar att det känns som du fått direktanslutning till din lokala kraftstation. Ja, känslan av att få ren och rak direktkoppling till musiksignalen var påfä-

lande, och Oden fick annan elektronik vi hade på plats att kännas sömning.

Känslan blev extra tydlig med de livliga Vivid Audio Kaya 90 som Oden gav fritt svängrum att visa upp hela sin dynamiska spänst. Men det behövs faktiskt inte några superhögtalare för att märka vilket uppumpat energiknippe Oden är. Oavsett högtalare håller Oden konerna i ett stadigt grepp utan att tillåta minsta antydning till släpighet eller otyglad fladder i basen. Kopplad till Oden lät plötsligt våra trogna minimonitorer B&W PM1 oväntat självsäkra och fick en ny tyngd och blankpolerad svärta i basen.

Ja, ett riktigt imponatorljud i det lilla och så här var det varje gång, oavsett om högtalarna kostade 10.000 kronor paret eller flera hundratusen. Ibland blev det riktiga synergieffekter, som då Oden rätade ut och stramade upp stativaren Pylon Jasper 18 så att den började bete sig som en spänstig och muskulös golvhögtalare.

Fast även om det är lätt att imponeras av musklerna och förmågan till stormande ljudtryck så är det ändå tydligheten och den glasklara utmejslingen av instrument och sånger som nog gör störst intryck.

Med högupplösta högtalare av Vivids kaliber blev det verkligen påtagligt med vilken finstilt millimeterprecision Oden kunde fixera sångare och instrument djupt in i

Anledningen till att du kanske måste säkra upp! Dubbla 1,6 kW:s transformatorer och kondensatorbank med hela sexton stycken 10.000 mikrofaraads/63-volts-kondingar.

+ Kraft & Kontroll
Obegränsad dynamik

- Inget för rörvänner...

- 3 snabba
- 40 transistorer
- Transformatorer på 3,2 kW
- Balanserad dual-mono

Baksidan med bland annat dubbla balanserade XLR-ingångar och en täckbricka för ett tänkt RIAA-steg, men möjligen också andra utbyggnadsmöjligheter. På flankerna hittar vi fina högtalarkontakter från tyska WBT.

Kringutrustning

- Digitalkälla** Hifi Rose RS150B, Marantz SACD 30n
- Försteg** Hegel P30, Hifi Rose RS150B
- Förstärkare** Gryphon Diablo 300
- Slutsteg** Burmester 965 Mk.2
- Högtalare** Vivid Audio Kaya 90, B&W PM1, Pylon Jasper 18, QLN P3
- Kablar** Jorma Statement, Van den Hul, QED

stereobilden. Precisionen var intakt till och med vid nästa osunda volympådrag – ett resultat av en inte bara blixnsnabb och stabil strömförsörjning, utan också att förstärkaren är helt monouppdelad.

Några förbehåll, innan vi avrundar. Den som är ute efter varmt, mättat och fylligt ljud, göra sig icke besvär. Här finns ingen extra fyllighet eller rondör överhuvudtaget. Det är stramt, rappt och artikulerar för hela slanten.

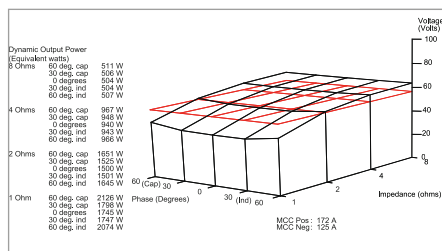
Och så säkringarna därhemma... I ett av redaktionens uttag, innebar uppstarten av Oden att automatsäkringarna gick, tillsammans med ett par datorer. Ett annat uttag tillhörande en annan grupp, gick bra. Vi

gissar att den ansevärd kondensatorbanken drar en stor peakström vid påslag, så 10 ampere eller seg/långsam 6 ampere anbefalls.

Alla som tror att det måste till för- och slutstegskombinationer för att få ljud i referensklass bör ge Bladelius Oden en noggrann genomlysning. Visst, den kostar en rejäl slant, men vi kan inte komma på en förstärkarduo för ens dubbla pengarna som skulle lyckas kombinera så rakt och ärligt ljud med en så monumental stabilitet och råstyrka som den här bjässen. Nej, den enda verkliga konkurrenten är den fylliga och strömstarka Gryphon Diablo 300. Den har en lite mer organisk och sensuell spelstil, men kostar i gengäld också mer. **H&M**

Bladelius Oden

- Pris** 110.000 kr
- Funktion** Integrerad förstärkare
- Angiven effekt** 2x400W/8 ohm
- Fjärrkontroll** Ja, aluminium
- Ingångar** 5 par RCA, 2 par XLR
- Grammofonsteg** Tillval, 20.000 kr
- Utgångar** Pre Out (RCA), Loop Out (RCA)
- Hörlursutgång** Nej
- Högtalartutgångar** 1 uppsättning
- Mått** (BxHxD) 45x21x55 cm
- Vikt** 60 kg
- Info** hifi-agenten.se

En inget annat än fantastisk kubmätning och något av det bästa vi sett i mätväg, där Oden nära på klarar kubtaket även i 2 ohms last. Men, men, den lämnar cirka 500W i 8 ohm, nära på det dubbla i 4 ohm och från 1.500W och uppåt i 2 ohms last. Även i 1 ohm klarar den sig bara finfint, eller vad sägs om siffror runt 2.000W? Strömmen är mycket hög men inte helt symmetrisk: 172/125 ampere.

